

E-learning z perspektywy ochrony praw autorskich

Opracowanie jest próbą odpowiedzi na pytanie, czy kurs e-learningowy jest utworem, a zatem czy jest chroniony przez prawo autorskie? Charakterystyka kursu e-learningowego oraz wszystkich elementów składających się na kurs pozwala na uznanie, że przy spełnieniu warunków określonych w prawie autorskim, kurs e-learningowy jest rodzajem utworu multimedialnego. W materiale zostały opisane również kwestie związane z ochroną tzw. utworów zbiorowych i pracowniczych, które w wielu sytuacjach łączą się ze specyfiką kursu e-learningowego jako utworu multimedialnego.

E-edukacja w świetle polskiego prawa autorskiego

Syntetyczne ujęcie wszystkich zagadnień prawnych związanych z e-edukacją i wykorzystaniem nowoczesnych technologii w szkolnictwie wyższym z perspektywy ochrony praw autorskich jest niemożliwe z kilku powodów. Po pierwsze, problematyka prawa autorskiego w społeczeństwie informacyjnym dotyczy nie tylko sektora edukacji. Rozpatrywanie regulacji prawa autorskiego w kontekście nowoczesnych technologii w nauczaniu jest tylko jednym z jej wielu aspektów. Po drugie, nie dysponujemy zbiorem orzecznictwa sądowego, na podstawie którego rozważania z zakresu prawa autorskiego można by odnieść bezpośrednio np. do problematyki e-learningu¹. Na obecnym etapie możemy jedynie próbować porównać istniejące regulacje prawne, orzecznictwo i poglądy doktryny w stosunku do problemów powstających w sektorze edukacji oraz scharakteryzować je pod tym kątem.

Z oczywistych względów nie jest możliwe kompleksowe i prawnoporównawcze przedstawienie powyższych zagadnień, dlatego też odniesieniem dla dalszej części opracowania jest przede wszystkim prawo polskie – Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity; Dziennik Ustaw z 2000r. Nr 80 pozycja 904 ze zmianami)². Nie będą poruszane kwestie umów międzynarodowych dotyczące prawa autorskiego, ani odpowiednie regulacje prawa Wspólnot Europejskich³.

Wybrane problemy związane z ochroną praw autorskich w odniesieniu do e-learningu zostaną przedstawione w niniejszym opracowaniu poprzez scharakteryzowanie kursu e-learningowego oraz

¹ W dalszej części artykułu będę posługiwał się terminem e-learning w odniesieniu do konkretnego procesu nauczania albo przedmiotu będącego bądź kursem przeprowadzanym z wykorzystaniem sieci komputerowej, bądź kursem dostępnym na nośniku optycznym. Termin e-edukacja będzie dotyczył szerszego kontekstu społecznego analizowanych zagadnień.

² Dla porządku rozważań należy dodać, że z omawianą problematyką, z perspektywy polskiego prawa własności intelektualnej, wiążą się nie tylko przepisy prawa autorskiego, ale m.in. następujących aktów prawnych: Ustawy z dnia 27 lipca 2001r. o ochronie baz danych (Dz.U. 2001/128/1402); Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. 2002/144/1204); Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. 2003/153/1503).

typowych elementów składających się na kurs e-learningowy, takich jak tekst, szata graficzna, kompozycja dźwięku i oprogramowanie.

Najbardziej kluczową kwestią i jednocześnie przesłanką ochrony praw autorskich jest uznanie, że określone dzieło jest „utworem”, zgodnie z definicją utworu zawartą w ustawie. Spróbujmy odpowiedzieć na pytanie: *Czy kurs e-learningowy jest utworem?*, a jeżeli jest, to *Jakim rodzajem utworu?*

Definicja utworu⁴

Definicja utworu umieszczona w art. 1 ust. 1 prawa autorskiego (pr. aut.) stanowi, że *przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia*. Z utworem mamy do czynienia tylko w przypadku łącznego wystąpienia wszystkich przesłanek zawartych w art. 1 ust. 1 pr. aut. Sformułowanie *przejaw działalności* oznacza przejaw działalności ludzkiej – działania twórcy skierowane na powstanie określonego rezultatu, niezależnie od zgodności początkowych intencji z ostatecznym efektem pracy. Utwór powstaje w momencie ustalenia, przy czym nie chodzi tu o utrwalenie w materialnej postaci, a o uzewnętrznienie, wykonanie utworu w jakikolwiek sposób. Stosownie do ust. 3 art. 1 pr. aut., utwór jest przedmiotem prawa autorskiego niezależnie od tego, czy jest już ukończony. Dla uznania za utwór nie ma także znaczenia sposób wyrażenia (wykonania) utworu, jego przeznaczenie ani wartość (zarówno materialna, funkcjonalna, jak i estetyczna), natomiast istotne znaczenia ma faktyczne zaistnienie utworu, ponieważ wszelkiego rodzaju pomysły, czy idee nie są objęte ochroną prawa autorskiego⁵.

Dla uznania za utwór szczególnie ważne jest spełnienie przesłanki *twórczości* i *indywidualności*. Jednocześnie nie istnieją żadne obiektywne kryteria, przy spełnieniu których możemy mówić o indywidualnym i twórczym charakterze określonego przejawu działalności ludzkiej. Doktryna prawa autorskiego i orzecznictwo przyjmują rozmaite oceny, uzależnione od konkretnego przypadku, a następnie na ich podstawie uzasadniają kwalifikację określonego dzieła jako *utworu*. Najczęściej przyjmuje się, że działalność twórcza o indywidualnym charakterze jest przeciwstawna do działań czysto technicznych, z góry wyznaczonych przez czynniki zewnętrzne lub osoby inne niż wykonawca, co powoduje brak koniecznego marginesu swobody, który mógłby mieć indywidualny i twórczy charakter. Treść i forma wytworu działalności nie mogą być w całości wyznaczone z zewnątrz co oznaczałoby, że bez znaczenia dla danego dzieła jest osoba jego wykonawcy ponieważ rezultat i tak jest z góry wiadomy. Konieczne jest stwierdzenie istnienia omawianych cech (*indywidualność* i *twórczość*) w danym dziele przynajmniej w minimalnym zakresie.

Opisane powyżej kwestie mają szczególne znaczenie w obliczu rozwoju nowoczesnych technologii i społeczeństwa informacyjnego, ponieważ wciąż pojawiają się nowe przedmioty – wytwory

³ W chwili obecnej polski system prawa autorskiego jest w znacznej mierze zharmonizowany z wymogami stawianymi przez prawo Unijne.

⁴ Obszernie o definicji utworu por.: J. Barta, M. Czajkowska-Dąbrowska, Z. Cwiągalski, R. Markiewicz, E. Traple, *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz*, Dom Wydawniczy ABC, Warszawa 2001, s. 31 i n.; J. Barta (red.), A. Nowicka, R. Markiewicz, E. Wojnicka, A. Wojciechowska, E. Traple, J. Preussner-Zamorska, T. Grzeszak, M. Czajkowska-Dąbrowska, J. Błęszyński, M. Późniak-Niedzielska, M. Kępiński, S. Grzybowski, *System Prawa Prywatnego Tom 13. Prawo autorskie*, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2002, s. 8 i n.

działalności intelektualnej człowieka, nieznane dotychczas i przez to nieobjęte regulacją prawną. Dotyczy to m.in. utworów multimedialnych, a w moim przekonaniu kurs e-learningowy (przy pewnych założeniach) jest właśnie utworem multimedialnym.

Kurs e-learningowy jako utwór multimedialny

W ust. 2 art. 1 pr. aut. znajduje się przykładowe wyliczenie dzieł będących utworami w rozumieniu przyjętym w Ustawie. Wyliczenie to nie zawiera kategorii utworów multimedialnych, niemniej jednak dzieła takie są objęte ochroną prawa autorskiego, jeżeli spełniają scharakteryzowane wyżej przesłanki. Specyfika utworów multimedialnych⁶ polega przede wszystkim na ich niejednorodnym charakterze. Na dzieło multimedialne składają się elementy, takie jak tekst, dźwięk, grafika, oprogramowanie i inne, połączone w jeden produkt i funkcjonujące jako całość. Często jest tak, że zestawienie poszczególnych składników dzieła multimedialnego i interakcje zachodzące pomiędzy nimi oraz interaktywny charakter finalnego produktu w relacji do jego użytkownika są decydujące dla uznania go za spełniający przesłanki twórczości i indywidualności. Okoliczność ta może mieć niebagatelne znaczenie ze względu na nieostrość definicji utworu i często intuicyjne oceny sądów, co do uznania za utwór i tym samym przyznania ochrony prawnoautorskiej. Należy podkreślić, że jako utwór może być traktowany nie tylko produkt finalny, ale także poszczególne jego składniki: treść, kompozycja dźwięku, oprogramowanie i grafika. W takim wypadku mam do czynienia z samodzielnymi utworami chronionymi, bardzo często wykonanymi przez różnych twórców.

Powyższe uwagi można w całości odnieść do kursu e-learningowego, który oczywiście w konkretnym przypadku może składać się z różnych elementów zestawionych w rozmaity sposób. Przyjrzyjmy się zatem typowym elementom składającym się na kurs e-learningowy.

Wydaje się, że z perspektywy tworzenia kursu najmniejsze problemy łączą się z ochroną praw autorskich do oprogramowania. Przy założeniu, że twórcy kursu wykorzystują legalne oprogramowanie, zarówno w zakresie platformy, na której jest usytuowany moduł kursu, jak również przy projektowaniu szaty graficznej lub dźwięku oraz opracowywaniu treści kursu, nie powstają szczególne problemy związane z łamaniem praw autorskich. Oczywiście kwestia ta wygląda zupełnie inaczej, jeżeli następuje niedozwolona modyfikacja programów, jednakże jest to problem o ogólnym znaczeniu i dlatego nie będzie dalej analizowany.

Niezależnie od wykorzystanego oprogramowania, kurs e-learningowy łączy w sobie elementy tekstowe, a wielokrotnie graficzne i dźwiękowe. Opracowanie finalnej wersji kursu łączy się z modyfikacją poszczególnych elementów dla potrzeb ostatecznej wersji. Z perspektywy prawa autorskiego za osobne utwory objęte ochroną mogą zostać uznane poszczególne materiały: treść, szata graficzna, wykorzystane ilustracje, muzyka i inne. W związku z tym należy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Przyjętym w Polsce modelem prawa autorskiego jest tzw. model dualistyczny i opiera się na zasadzie rozdzielania dwóch autonomicznych praw autorskich: prawa osobistego i prawa majątkowego;

⁵ Ust. 2¹ art.1 pr. aut. wyłącza ochronę prawnoautorską odkryć, idei, procedur, metod i zasad działania oraz koncepcji matematycznych.

⁶ Por. J. Barta (red.), *System Prawa Prywatnego Tom 13. Prawo autorskie*, str. 707.

2. Zgodnie z art. 16 pr. aut. *autorskie prawa osobiste chronią nieograniczoną w czasie i niepodlegającą zrzeczeniu się lub zbyciu więź twórcy z utworem*, są to w szczególności prawa do: autorstwa utworu, oznaczenia utworu imieniem i nazwiskiem bądź pseudonimem albo udostępnienia go anonimowo, nienaruszalności treści i formy utworu, rzetelnego wykorzystania utworu, decydowania o jego pierwszym udostępnieniu, a także prawo do nadzoru nad sposobem korzystania z utworu.
3. Z kolei autorskie prawo majątkowe zostało określone w art. 17 pr. aut., który stanowi, że *twórcy przysługuje wyłączne prawo do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu*.

Jakiego rodzaju problemy mogą powstać w związku z tym dla relacji pomiędzy utworami składającymi się na kurs e-learningowy a także dla relacji tych utworów do finalnej wersji kursu? Trudno stawiać jakiegokolwiek hipotezy w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego, aczkolwiek chciałbym zwrócić uwagę na dwa problemy, które moim zdaniem dotyczą każdego przedsięwzięcia związanego z przygotowaniem kursu e-learningowego. Pierwszy odnosi się do praw osobistych do składników kursu i całości kursu, drugi – odpowiednio – do praw majątkowych.

Modyfikacja poszczególnych materiałów edukacyjnych – utworów i ich dopasowanie do końcowej wersji kursu wymaga zgody poszczególnych autorów zarówno w przypadku ingerencji w uprawnienia o charakterze osobistym (np. w wypadku zmian treści będących wkroczeniem w prawo do integralności utworu), jak i majątkowym (por. niżej). Projekt danego modułu kursu (kompozycja różnych elementów) również może być utworem – twórczym, indywidualnym wkładem w utwór multimedialny, wniesionym np. przez metodyka e-learningu. Jednakże adaptacja poszczególnych elementów (będących utworami) na potrzeby całego kursu, połączona z ingerencją w kształt danego dzieła wymaga zgody twórcy⁷. Autorstwo danego dzieła jest zawsze ustaleniem pewnego stanu faktycznego, dlatego też wskazana jest ostrożność i wyjaśnienie wszelkich mogących powodować spory kwestii związanych z wykorzystaniem różnego rodzaju utworów w kursie e-learningowym. Jest to szczególnie ważne w sytuacji, w której materiały edukacyjne nie zostały opracowane specjalnie na potrzeby powstającego kursu, a dochodzi do wykorzystania istniejących wcześniej dzieł, np. podręczników lub skryptów. W takiej sytuacji powinno się uzyskać odpowiednią zgodę autora – np. w formie umowy licencyjnej.

Powyższa charakterystyka pozwala przejść do zagadnienia autorstwa całości kursu i tym samym do problematyki praw majątkowych. Autorstwo poszczególnych elementów – utworów jest nierozzerwalnie związane z osobami wykonawców – twórców. Jak natomiast ocenić i zakwalifikować ukończony kurs? W Ustawie nie znajdziemy odpowiedzi wprost na tak zadane pytanie. W moim przekonaniu można bronić poglądu, że kurs e-learningowy złożony z wielu samodzielnych twórczych wkładów jest tzw. utworem zbiorowym⁸. Stanowisko doktryny nie jest jednoznaczne co do kwalifikowania utworów multimedialnych jako utworów zbiorowych i oceny w tym zakresie powinny być

⁷ Nie można wykluczyć, że w opisanej sytuacji dojdzie do powstania tzw. *opracowania* – utworu samodzielnego (np. opracowaniami są wszelkie adaptacje, inscenizacje, czy tłumaczenia) powstałego w oparciu o inny utwór pierwotny. Do rozporządzania i korzystania z opracowania także wymagana jest zgoda twórcy utworu pierwotnego. Nie można także wykluczyć, że w podobnej sytuacji będziemy mieli do czynienia ze *współautorstwem*, przy ścisłej współpracy między np. autorem treści, a wykonawcą kursu dopasowującym treść do ostatecznego kształtu kursu.

⁸ Oczywiście utwór zbiorowy również musi spełniać przesłanki określone w art. 1 pr. aut.

dokonywane w odniesieniu do konkretnego przypadku. W kursie e-learningowym mamy do czynienia z samodzielnymi elementami, możliwymi do wyodrębnienia i jednocześnie połączonymi w funkcjonalną całość (w sposób twórczy i indywidualny). Przeznaczenie kursu: tj. cele edukacyjne i (w większości sytuacji) przewaga elementów tekstowych – informacyjnych nad stroną audiowizualną przemawiają za uznaniem kursu za utwór zbiorowy, a nie np. dzieło audiowizualne. Przy takich założeniach prawo autorskie (art. 11 pr. aut.) ustanawia domniemanie, że producentowi lub wydawcy przysługuje prawo do tytułu (całości dzieła); jednocześnie autorskie prawa majątkowe do utworu zbiorowego (traktowanego jako całość) również przysługują producentowi lub wydawcy, a prawa (majątkowe) do poszczególnych części mających samodzielne znaczenie – ich twórcom.

Kwalifikacja kursu e-learningowego jako utworu zbiorowego rodzi istotne konsekwencje dla autorskich praw majątkowych. Prawa majątkowe (korzystanie, rozporządzanie i związane z tym wynagrodzenie) do dzieła zbiorowego przysługują producentowi (wydawcy), a w braku odpowiednich ustaleń umownych, do poszczególnych części – twórcom. W tym miejscu chciałbym podkreślić, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym i wobec braku jednoznacznych regulacji ustawowych dotyczących specyficznych utworów multimedialnych powinno się z możliwie największą dokładnością ustalać kwestie związane z majątkowymi prawami autorskimi w umowach⁹. Dochodzenie ewentualnych roszczeń związanych z majątkowymi prawami autorskimi przy nieprecyzyjnej i niewyczerpującej redakcji umowy pomiędzy twórcą, a producentem (wydawcą) jest znacznie bardziej skomplikowane.

Sytuacja taka może być szczególnie złożona w przypadku kursu e-learningowego ponieważ utwory składające się na jego ostateczną wersję są rodzajowo różne. Stosunkowo najłatwiej wyodrębnić treści, elementy tekstowe i samodzielne ilustracje, które mogą zostać wykorzystane niezależnie od całości dzieła. Inaczej wygląda kwestia szaty graficznej i interaktywnych schematów graficznych czy elementów dźwiękowych. Tego typu utwory są zazwyczaj funkcjonalnie powiązane z merytoryczną treścią kursu i nie zawsze będą mogły być wkomponowane w inne dzieło, a zatem mogą pozostać bezwartościowe z punktu widzenia ich autorów. Podobnie jest z metodycznym projektem kursu (jego pedagogicznym aspektem), który jest nierozdzielnie związany z pozostałymi częściami i łączy je w spójną całość. Dodatkowo może pojawić się pytanie, czy metodyka danego kursu w ogóle jest utworem? Tak postawione pytanie może budzić oczywisty sprzeciw, ponieważ to właśnie praca projektodawcy i koordynatora kursu ma niejednokrotnie najważniejsze znaczenia dla efektu końcowego – gotowego kursu. Jeżeli jednak metodyczny projekt kursu nie ma ustalonej postaci (np. w formie projektu, instrukcji dot. kompozycji poszczególnych elementów), a praca metodyka (pedagoga) była wykonywana na bieżąco poprzez koordynację działań i współpracę z innymi autorami, to w takiej sytuacji trudno wskazać na utwór chroniony prawem autorskim.

Wskazane wyżej problemy przemawiają za koniecznością dokładnego określania wszystkich kwestii związanych z przygotowaniem kursu e-learningowego w formie stosownych umów, zawartych w odpowiednim czasie oraz uwzględniających nakład pracy każdego wykonawcy części kursu.

W obrocie autorskimi prawami majątkowymi wyróżniamy dwa typy umów: umowę o przeniesienie majątkowych praw autorskich i umowę licencyjną (o korzystanie z utworu). Ustawowa

⁹ Por. J. Barta (red.), *System Prawa Prywatnego Tom 13. Prawo autorskie*, s. 732.

regulacja dotycząca umów ma charakter generalny, odnoszący się do wszystkich rodzajów utworów, dlatego też chciałbym wymienić tylko podstawowe zasady bez komentowania szczegółów. Generalnie istnieje swoboda co do wyboru formy umowy i kształtowania jej treści, której ograniczenia wynikają wprost z przepisów ustawy¹⁰. Niezwykle ważne jest wymienienie wszystkich tzw. pól eksploatacji (tzn. sposobów użytkowania i korzystania z danego utworu), dla których twórca zezwala na wykorzystywanie utworu. Dynamiczny rozwój różnego rodzaju mediów elektronicznych oraz specyfika utworu multimedialnego przemawiają za szczególnie dokładnym określeniem sposobu eksploatacji dzieła, co do którego zostały przeniesione prawa lub udzielono licencji. Umowa może dotyczyć tylko tych pól eksploatacji, które są znane w chwili jej zawarcia (a nie innych możliwych w przyszłości) oraz odnosić się do konkretnego utworu, a nie do np. przyszłego dorobku naukowego danego twórcy.

Szczególne zasady, na które warto zwrócić uwagę w kontekście opracowywania kursu e-learningowego, odnoszą się do utworów powstających w ramach stosunku pracy i tworzonych przez pracowników uczelni wyższych. Art. 12 pr. aut. stanowi, że *pracodawca, którego pracownik stworzył utwór w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, nabywa z chwilą przyjęcia utworu autorskie prawa majątkowe w granicach wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron*. Dodatkowe uprawnienia uczelni wyższej wynikają z art. 14 pr. aut., według którego *jeżeli w umowie o pracę nie postanowiono inaczej, instytucji naukowej przysługuje pierwszeństwo opublikowania utworu naukowego pracownika, który stworzył ten utwór w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy*¹¹. Interpretacja wspomnianych przepisów oraz omówionego wcześniej art. 11 pr. aut. dotyczącego utworów zbiorowych jednoznacznie wskazuje, że możliwa (zwłaszcza przy tworzeniu kursu e-learningowego przez pracowników uczelni wyższej w ramach obowiązków pracowniczych) jest sytuacja, w której całość majątkowych praw autorskich związanych z kursem e-learningowym będzie przysługiwała instytucji naukowej będącej jednocześnie producentem (wydawcą) multimedialnego utworu zbiorowego.

Podsumowanie

Podsumowując powyższe rozważania, jeszcze raz zaznaczę, że niezwykle ważne jest umowne regulowanie kwestii związanych z prawami autorskimi, zwłaszcza w sytuacji, w której prawo powszechnie obowiązujące nie zawiera jednoznacznych regulacji, a dane zagadnienie jest dyskusyjne z punktu widzenia doktryny prawa autorskiego. Z taką sytuacją mamy do czynienia właśnie w odniesieniu do utworów multimedialnych, a kurs e-learningowy jest dziełem najbliższym tej kategorii utworów chronionych.

¹⁰ M.in. umowa o przeniesienie majątkowych praw autorskich i udzielenie licencji wyłącznej wymagają pod rygorem nieważności formy pisemnej. Przeniesienie praw wymaga wyraźnej klauzuli, w przeciwnym razie uważa się, że twórca udzielił licencji (art. 65 pr. aut.).

¹¹ Regulacje, o których mowa są ograniczone w czasie oraz pewnymi wymogami formalnymi co do przyjęcia utworu – por. art. 12; 13; 14 i 15 pr. aut. Ponadto uprawnienia pracodawcy dotyczą tylko stosunku pracy i nie powstają jeżeli pracownik wykonuje utwór w ramach dodatkowych umów zlecenia lub o dzieło zawartych z pracodawcą.

Bibliografia

J. Barta, R. Markiewicz, *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków 2004.

J. Barta (red.), A. Nowicka, R. Markiewicz, E. Wojnicka, A. Wojciechowska, E. Traple, J. Preussner-Zamorska, T. Grzeszak, M. Czajkowska-Dąbrowska, J. Bleszyński, M. Późniak-Niedzielska, M. Kępiński, S. Grzybowski, *System Prawa Prywatnego Tom 13. Prawo autorskie*, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2002.

J. Barta, M. Czajkowska-Dąbrowska, Z. Cwiakalski, R. Markiewicz, E. Traple, *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz*, Dom Wydawniczy ABC, Warszawa 2001.

A. Matlak, *Prawo autorskie w społeczeństwie informacyjnym*, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków 2004.

P. Podrecki (red.), Z. Okoń, P. Litwiński, M. Świerczyński, T. Targosz, M. Smycz, D. Kasprzycki, *Prawo Internetu*, Wyd. LexisNexis, Warszawa 2004.

Abstract

The article presents basic regulations of Polish copyright law with reference to e-learning course and works (contents, graphics, sound tracks, programs) which are typical components of the e-learning course. The author has analysed such issues as: the e-learning course as a work in copyright – on one hand and the components of the course as self-contained works in copyright – on the other. The article describes also problems concerning copyrighted collective works, assignment of a copyright and licence agreements.

Nota o autorze

Autor jest z wykształcenia prawnikiem, specjalizuje się w prawie autorskim, prawie Internetu oraz prawie cywilnym i handlowym. Od 2004 roku pracuje jako konsultant prawny i koordynator projektu w Ośrodku Edukacji Niestacjonarnej Akademii Górniczo Hutniczej. Autor jest także doktorantem na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, jego zainteresowania naukowe dotyczą analitycznej filozofii prawa, teorii wykładni prawa i argumentacji prawniczej.